

Warszawa, dnia 25 listopada 2013 r.

Poz. 927

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Izrael o koprodukcji filmowej,

sporządzona w Jerozolimie dnia 16 lutego 2004 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rząd Państwa Izrael, zwane dalej "Stronami";

ŚWIADOME faktu, iż wzajemna współpraca może przyczynić się do rozwoju produkcji filmowej, jak też do dalszego rozwoju wymiany kulturalnej i technicznej między obu krajami;

UZNAJĄC za pożądane stworzenie ram dla wszelkiej produkcji audiowizualnej, a w szczególności dla koprodukcji w dziedzinie filmów;

W PRZEŚWIADCZENIU, że taka współpraca przyczyni się do zbliżenia w stosunkach między oboma krajami;

MAJĄC NA UWADZE postanowienia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Izrael o współpracy kulturalnej, naukowej i oświatowej, podpisanej w Jerozolimie dnia 22 maja 1991 roku;

UZGODNIŁY, co następuje:

ARTYKUŁ I

1. Dla celów niniejszej Umowy termin „koprodukcja filmowa” obejmuje filmy oraz inne utwory audiowizualne niezależnie od ich długości i formatu, w tym animowane i dokumentalne, przeznaczone do rozpowszechniania w dowolny sposób i w dowolnej formie, znanych obecnie lub dostępnych w przyszłości, w szczególności w kinach, telewizji, na nośnikach magnetycznych i optycznych.
2. Koprodukcje filmowe podejmowane w ramach niniejszej Umowy są traktowane przez władze w obu państwach jako filmy produkcji rodzimej i są upoważnione do korzystania z przywilejów dotyczących branży produkcji filmowej, zgodnie z obowiązującym prawem wewnętrznym państwa każdej ze Stron.
3. Przywileje, o których mowa w ustępie 2, przysługują wyłącznie koproducentowi z państwa Strony, która je przyznaje.
4. Koprodukcje filmowe podejmowane w ramach niniejszej Umowy muszą uzyskać akceptację następujących Właściwych Władz Stron:
w Rzeczypospolitej Polskiej: Ministra Kultury,
w Państwie Izrael: Ministerstwa Oświaty, Kultury i Sportu oraz Ministerstwa Przemysłu, Handlu i Pracy.

ARTYKUŁ II

1. Przywileje, o których mowa w Artykule I ustęp 2 mają zastosowanie tylko do koprodukcji filmowych podejmowanych przez producentów, którzy w opinii Właściwych Władz w swoich krajach posiadają właściwą organizację techniczną, wystarczające wsparcie finansowe oraz uznaną pozycję zawodową.
2. Koprodukcja filmowa powinna być realizowana w Polsce lub w Izraelu. Zdjęcia mogą być realizowane także w innych państwach, jeżeli jest to konieczne z uwagi na temat produkcji filmowej bądź treść scenariusza, oraz jeżeli w realizacji zdjęć uczestniczą technicy z Polski lub Izraela.
3. Prace laboratoryjne powinny być wykonywane w Polsce lub w Izraelu. Jeżeli z powodów technicznych jest to niemożliwe, Właściwe Władze mogą zatwierdzić prace laboratoryjne wykonane w innym państwie.

ARTYKUŁ III

1. Wkład każdego z koproducentów powinien wynosić od dwudziestu do osiemdziesięciu procent (20-80%) budżetu każdej koprodukcji.
2. Każdy koproducent powinien wnieść do procesu produkcji efektywny wkład techniczny i twórczy. Wkład ten powinien być proporcjonalny do udziału danego koproducenta w budżecie koprodukcji i obejmować połączenie udziału twórców, wykonawców, personelu techniczno-produkcyjnego, laboratoriów oraz obiektów. Odstępstwa od tej zasady powinny być zatwierdzone przez Właściwe Władze.

ARTYKUŁ IV

Producenci, reżyserzy oraz autorzy scenariuszy, jak również wykonawcy, technicy i inne osoby uczestniczące w koprodukcji, powinni być obywatelami lub mieć miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej lub Państwie Izrael, zgodnie z prawem tych państw. Odstępstwa od tej zasady muszą zostać zatwierdzone przez Właściwe Władze.

ARTYKUŁ V

Strony deklarują przychylne nastawienie do koprodukcji filmowych polsko-izraelskich z państwami, z którymi jedna ze Stron związana jest umowami o koprodukcji. Wkład mniejszościowy w takie koprodukcje nie może być mniejszy niż dwadzieścia procent (20%) budżetu każdej koprodukcji. Ustęp 2 artykułu III stosuje się odpowiednio.

ARTYKUŁ VI

Każdy z koproducentów powinien być współwłaścicielem oryginalnego materiału produkcyjnego, mieć swobodny do niego dostęp oraz prawo do wykonania kopii.

ARTYKUŁ VII

1. Oryginalna ścieżka dźwiękowa każdej koprodukcji powinna być sporządzona w języku polskim lub hebrajskim. Dialogi w innych językach mogą być włączone do koprodukcji, jeżeli wymaga tego scenariusz.
2. Dubbing lub napisy w każdej koprodukcji w języku polskim lub hebrajskim powinny być sporządzane odpowiednio w Polsce lub w Izraelu. Wszelkie odstępstwa od tej zasady muszą zostać zatwierdzone przez Właściwe Władze.

ARTYKUŁ VIII

Zgodnie z własnym prawem wewnętrznym każda ze Stron powinna ułatwić wjazd i tymczasowy pobyt na terytorium swego państwa osobom uczestniczącym w koprodukcji filmowej, jak również zezwolić na wwiezienie i reeksport wszelkiego wyposażenia niezbędnego do koprodukcji.

ARTYKUŁ IX

1. Podział zysków między koproducentów powinien być proporcjonalny do wkładu każdego z nich w finansowanie produkcji i określony w zawartej przez nich umowie koprodukcyjnej.
2. Podział zysków może polegać na proporcjonalnym podziale przychodów, podziale rynków, podziale mediów lub połączeniu tych sposobów, a także może uwzględniać różnice w rozmiarach rynku, jakim dysponują Strony.
3. W każdym przypadku podział zysków musi zostać zaakceptowany przez Właściwe Władze.

ARTYKUŁ X

Zatwierdzenie koprodukcji przez Właściwe Władze nie stanowi zobowiązania, że dana koprodukcja będzie rozpowszechniana w państwach Stron.

ARTYKUŁ XI

Jeżeli koprodukcja filmowa jest eksportowana do kraju, w którym obowiązują limity importowe:

- (a) powinna być włączona do limitu przysługującego krajowi koproducenta większościowego,
- (b) jeżeli odnośne wkłady koproducentów są identyczne, koprodukcję należy włączyć do limitu przysługującego krajowi, który ma lepsze możliwości zorganizowania jej rozpowszechniania,
- (c) w razie trudności należy koprodukcję włączyć do limitu przysługującego krajowi, którego obywatelstwo posiada reżyser koprodukcji lub w którym reżyser koprodukcji ma miejsce zamieszkania,
- (d) jeżeli Strony posiadają nieograniczone prawo do wprowadzania swoich koprodukcji do kraju importującego, koprodukcje filmowe powinny, tak jak produkcje rodzime, mieć równe prawo do nieograniczonego wejścia na rynek tego kraju.

ARTYKUŁ XII

Podczas pokazów, koprodukcja powinna być określana jako "koprodukcja polsko-izraelska" lub "koprodukcja izraelsko-polska". Takie określenie powinno pojawiać się w odrębnej nocie tytułowej, we wszystkich reklamach i materiałach promocyjnych i za każdym razem, gdy ta koprodukcja jest pokazywana.

ARTYKUŁ XIII

O ile koproducenci nie uzgodnią inaczej, koprodukcja filmowa powinna być prezentowana na festiwalach międzynarodowych przez kraj koproducenta większościowego lub, w przypadku równego udziału finansowego, przez kraj którego obywatelstwo posiada reżyser koprodukcji lub w którym reżyser koprodukcji ma miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ XIV

1. Przepisy proceduralne dotyczące koprodukcji filmowej są zgodne z prawem wewnętrznym państwa każdej ze Stron i stanowią załącznik do niniejszej Umowy.
2. Wprowadzenie poprawek lub zmian do załącznika, o którym mowa w ustępie 1, wymaga uprzedniej zgody obu Stron.

ARTYKUŁ XV

1. Na import, dystrybucję i rozpowszechnianie izraelskich produkcji filmowych w Polsce, ani na import, dystrybucję i rozpowszechnianie polskich produkcji filmowych w Izraelu nie będą nakładane ograniczenia inne niż zawarte w obowiązujących w tych państwach przepisach prawa.
2. Strony dołożą starań, aby dubbing lub napisy dla każdej polskiej produkcji filmowej rozpowszechnianej i pokazywanej w Izraelu były wykonywane w Izraelu, zaś dubbing lub napisy dla każdej izraelskiej produkcji filmowej rozpowszechnianej i pokazywanej w Polsce były wykonywane w Polsce.

ARTYKUŁ XVI

1. Strony ustanowią Komisję Wspólną w celu:
 - (a) przeglądu realizacji niniejszej Umowy,
 - (b) stałego badania, czy w związku z artykułem III ustęp 2 niniejszej Umowy istnieje ogólna równowaga udziałów w koprodukcji polsko-izraelskiej, a w razie stwierdzenia nierównowagi – określania środków koniecznych w celu jej przywrócenia,
 - (c) zalecania środków w celu ogólnej poprawy współpracy w dziedzinie koprodukcji filmowej pomiędzy producentami z Polski i z Izraela,
 - (d) rekomendowania Stronom ewentualnych poprawek do niniejszej Umowy.
2. Posiedzenia Komisji Wspólnej powinny odbywać się w miarę potrzeb i powinny następować naprzemiennie, w Warszawie i Jerozolimie. Komisja Wspólna powinna spotkać się na żądanie którejkolwiek ze Stron w ciągu trzech miesięcy od daty zgłoszenia żądania.
3. Skład Komisji Wspólnej Strony uzgodnią w drodze przyjętych procedur dyplomatycznych.

ARTYKUŁ XVII

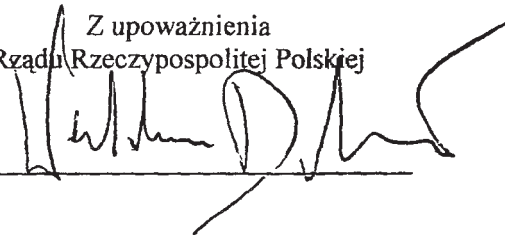
Właściwe Władze mogą prowadzić bezpośrednie konsultacje w celu rozpoznawania i rozwiązywania, w granicach swych kompetencji, wszelkich problemów wynikających ze stosowania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ XVIII

1. Niniejsza Umowa podlega przyjęciu zgodnie z prawem państwa każdej ze Stron, co zostanie stwierdzone w drodze wymiany not. Umowa wejdzie w życie z dniem otrzymania noty późniejszej stwierdzającej zakończenie procedur wewnątrzpaństwowych.
2. Niniejsza umowa zawarta jest na okres trzech (3) lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne trzyletnie okresy, o ile żadna ze Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć (6) miesięcy przed upływem danego okresu.
3. Koprodukcje, które znajdują się w procesie realizacji – w okresie wypowiedzenia lub rozwiązania niniejszej Umowy z inicjatywy którejkolwiek ze Stron – będą nadal realizowane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy do czasu ich zakończenia.
4. Postanowienia niniejszej Umowy dotyczące wpływów z koprodukcji będą stosowane do koprodukcji zrealizowanych na mocy jej postanowień także po jej wygaśnięciu lub rozwiązaniu.

Sporządzono w Jerozolimie dnia 16 lutego 2004, co odpowiada 24 Sivan 5765, w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim, hebrajskim i angielskim, przy czym wszystkie wersje językowe są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności interpretacyjnych, wersją rozstrzygającą jest angielska.

Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu Państwa Izrael

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY PROCEDURALNE

Podania w sprawie przyznania przywilejów z tytułu koprodukcji w odniesieniu do jakiegokolwiek filmu muszą zostać złożone jednocześnie Właściwym Władzom w obu państwach co najmniej na sześćdziesiąt (60) dni przed rozpoczęciem zdjęć. Właściwe Władze w państwie, którego obywatelstwo posiada koproducent większościowy, powinny powiadomić o swojej decyzji Właściwe Władze w państwie drugiej Strony w ciągu trzydziestu (30) dni po złożeniu kompletnej dokumentacji, opisanej poniżej. Właściwe Władze w państwie, którego obywatelstwo posiada koproducent mniejszościowy powinny następnie w ciągu trzydziestu (30) dni powiadomić o swojej decyzji Właściwe Władze w państwie drugiej Strony.

Do podania należy załączyć następujące dokumenty, sporządzone w języku polskim i angielskim w przypadku Polski oraz hebrajskim i angielskim w przypadku Izraela:

- 1) ostateczną wersję scenariusza,
- 2) dokument stanowiący dowód, że prawa autorskie do filmu i adaptacji filmowej zostały nabyte legalnie lub, w przypadku braku takowych, dowód, że uzyskano wiążącą opcję,
- 3) jeden podpisany egzemplarz kontraktu dotyczącego koprodukcji, który powinien zawierać:
 - a) tytuł filmu,
 - b) nazwisko autora scenariusza lub osoby dokonującej adaptacji, jeśli scenariusz został zaczerpnięty ze źródeł literackich,
 - c) nazwisko reżysera,
 - d) streszczenie,
 - e) budżet,
 - f) plan finansowy,
 - g) podział zysków i rynków,
 - h) klauzulę o podziale prawa autorskiego,
 - i) odpowiednie udziały przypadające na koproducentów we wszelkich wydatkach planowych i ponadplanowych, które to udziały w zasadzie powinny być proporcjonalne do ich wkładów, choć udział koproducenta mniejszościowego w jakichkolwiek wydatkach pozabudżetowych może być ograniczony do mniejszego udziału procentowego lub określonej kwoty,
 - j) klauzulę określającą środki, jakie należy przedsięwziąć w przypadku, jeśli jedna ze Stron nie wywiąże się ze swoich zobowiązań,
 - k) harmonogram produkcji,
 - l) klauzulę stanowiącą zobowiązanie koproducentów do wykupienia pakietów niezbędnych ubezpieczeń produkcji filmu,
- 4) umowę dystrybucyjną, jeśli takowa została już zawarta;
- 5) listę twórców, wykonawców i techników, ze wskazaniem narodowości poszczególnych osób i, w przypadku wykonawców, ról, jakie mają odtwarzać,
- 6) szczegółowy budżet, z zaznaczeniem wydatków, jakie mają być poniesione przez koproducentów z obu państw, o ile jest to wymagane wewnętrznymi przepisami państwa Strony.

Właściwe Władze w obu państwach mogą zażądać wszelkich dodatkowych dokumentów i wszelkich dodatkowych informacji, jakie uznają za niezbędne.

Ostateczny scenopis (wraz z dialogami) powinien być przedłożony Właściwym Władzom przed rozpoczęciem zdjęć.

W oryginalnym kontrakcie mogą być dokonywane poprawki, w tym zmiana koproducenta, ale muszą one zostać przedłożone do akceptacji przez Właściwe Władze w obu państwach zanim produkcja filmowa zostanie ukończona.

Właściwe Władze będą się wzajemnie informowały o podjętych przez siebie decyzjach.

הסכם

בין ממשלת הרפובליקה של פולין

לבין ממשלת מדינת ישראל

בדבר הפקה משותפת של סרטים

ממשלת הרפובליקה של פולין וממשלת מדינת ישראל, שתיקראנה להלן "הצדדים";

בתתן דעתן לעובדה ששיתוף פעולה הדדי עשוי לשרת את פיתוח ההפקה הקולנועית ולעודד פיתוח נוסף של קשרי גומלין תרבותיים וטכנולוגיים בין שתי המדינות;

בהכירן בכך שרצוי לקבוע מסגרת לכל התפוקה האורקולית, ובעיקר להפקת משותפת של סרטים;

בהיותן משוכנעות ששיתוף פעולה כאמור יהדק את היחסים בין שתי המדינות;

בהיזכרן בהסכם בין ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה של פולין בדבר שיתוף פעולה בתרבות, במדע ובחינוך, שנחתם בירושלים ב-22 במאי 1991,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

1. למטרות הסכם זה, המונח "הפקות קולנועיות משותפות" כולל סרטים ויצירות אורקוליות אחרות, בכל אורך ובכל צורה, כולל הנפשה ותיעוד, המיועדים להפצה בכל אמצעי ובכל צורה המשמשים כיום או שיהיו זמינים בעתיד, בעיקר באולמות קולנוע, בטלוויזיה, או במדיה מגנטית או אופטית.

2. הפקות קולנועיות משותפות בהתאם להסכם זה תיראינה ע"י הרשויות של שתי המדינות כסרטים בהפקה מקומית, וייהנו מזכויות היתר החלות על ענף ההפקות הקולנועיות לפי תנאי החקיקה הפנימית של כל צד.

3. זכויות היתר הנזכרות בס"ק 2 חלות אך ורק על מפיק-שותף של המדינה שהיא צד המעניקה אותן.

4. הפקות קולנועיות משותפות המתבצעות בהתאם להסכם זה חייבות לזכות באישור הרשויות הנוגעות בדבר של כל צד:

ברפובליקה של פולין: שר התרבות
במדינת ישראל: משרד החינוך, התרבות והספורט ומשרד התעשייה, המסחר והתעסוקה.

סעיף 2

1. זכויות היתר הנזכרות בס"ק 2 חלות אך ורק הפקות קולנועיות משותפות שמבצעים מפיקים אשר, לדעת הרשויות הנוגעות בדבר במדינותיהם, יש להם ארגון טכני מתאים, גיבוי כספי נאות ומעמד מקצועי מוכר.

2. הפקות קולנועיות משותפות יש לבצע או בפולין או בישראל. ניתן לצלם סצינות גם במדינות אחרות אם נושא הסרט או תוכן התסריט מחייבים זאת, או אם טכנאים פולנים או ישראלים משתתפים בצילומים.

3. את עבודת המעבדה יש לבצע או בפולין או בישראל. אם אין הדבר אפשרי מסיבות טכניות, רשאיות הרשויות הנוגעות בדבר לאשר עבודת מעבדה שבוצעה במדינה אחרת.

סעיף 3

1. על תרומתו של כל מפיק-שותף להיות בין עשרים לשמונים אחוזים (20%-80%) מתקציבה של כל הפקה משותפת.

2. על כל מפיק-שותף לתרום בפועל תרומה טכנית ויצירתית לתהליך ההפקה. תרומה זו תהיה יחסית לחלקו של כל מפיק-שותף בתקציב ההפקה המשותפת, ועליה לכלול את החלק המשולב של כותבים, אמנים, צוות טכני, מעבדות ומתקנים. על הרשויות הנוגעות בדבר לאשר כל חריגה מעיקרון זה.

סעיף 4

מפיקים, במאים ותסריטאי, וכן אמנים, טכנאים ושאר אנשי הצוות המעורבים בהפקה המשותפת, צריכים להיות אזרחים או תושבים של הרפובליקה של פולין או מדינת ישראל בהתאם לדיני מדינות אלה. במקרה שההפקה הקולנועית המשותפת מחייבת חריגה כלשהי מעיקרון זה, על הרשויות הנוגעות בדבר לאשר כל חריגה.

סעיף 5

הצדדים מצהירים כי הם מקבלים הפקות קולנועיות משותפות פולניות-ישראליות בהשתתפות מדינות שאתן אחד הצדדים קשור בהסכמי הפקה משותפת. חלק מיעוט בהפקות משותפות כאמור לא יהיה פחות מעשרים אחוז (20%) מתקציב כל הפקה משותפת. ס"ק 2 לסעיף 3 יחול כפי שמתאים.

סעיף 6

כל מפיק-שותף יהיה בעלים-שותף של חומר ההפקה המשותפת המקורי, יהיו לו גישה חופשית לחומר שלו וזכות להכין עותקים.

סעיף 7

1. פס הקול המקורי של כל הפקה משותפת צריך להיות בפולנית או בעברית. ניצן להוסיף דיאלוגים בשפות אחרות להפקה המשותפת אם התסריט מחייב זאת.
2. דיבוב או כותרות בכל הפקה משותפת בפולנית או בעברית יש להפיק בפולין או בישראל בהתאמה. על הרשויות הנוגעות בדבר לאשר כל חריגה מעיקרון זה.

סעיף 8

לפי החקיקה הפנימית שלו, על כל צד לאפשר כניסה ושהות זמנית בשטחו של בני האדם המעורבים בהפקה משותפת, ולהתיר להם להכניס ולהוציא את כל הציוד הדרוש להפקה המשותפת.

סעיף 9

1. על חלוקת הרווחים בין המפיקים-השותפים להיות יחסית לתרומתו של כל אחד מהם ההדדית למימון ההפקה, ועליה להיות מפורטת בהסכם ההפקה המשותפת שנעשה ביניהם.
2. חלוקת הרווחים יכולה להיות מורכבת מחלוקה יחסית של הכנסות, חלוקה של שווקים, חלוקה של כלי תקשורת או שילוב של הנ"ל, והיא יכולה להביא בחשבון גם את ההבדלים בגודל השוק שצדדים שולטים בו.
3. בכל מקרה, חלוקת הרווחים חייבת לקבל את אישור הרשויות הנוגעות בדבר.

סעיף 10

אישורה של הפקה משותפת ע"י הרשויות המוסמכות הנוגעות בדבר אינו מהווה התחייבות לכך שההפקה המשותפת הנדונה תופץ במדינותיהם.

סעיף 11

אם מייצאים הפקה קולנועית משותפת למדינה שבה חלות הגבלות ייבוא:

- (א) עליה להיות כלולה במגבלה של המדינה שהיא המפיק-השותף בעל הרוב;
- (ב) אם תרומות המפיקים-השותפים שוות, עליה להיות כלולה במגבלה של המדינה שיש לה אפשרויות טובות יותר לארגן את הקרנתה;

(ג) במקרה של קושי, על ההפקה המשותפת להיות כלולה במגבלה של המדינה שבמאי ההפקה המשותפת הוא אזרח או תושב שלה;

(ד) אם לצדדים יש זכות בלתי מוגבלת להכניס את ההפקות המשותפות שלהם למדינה המייבאת, להפקות קולנועיות המשותפות, בדיוק כמו להפקות מקומיות, צריכה להיות זכות בלתי מוגבלת להיכנס לשוק של אותה מדינה.

סעיף 12

בהקרנות יש לתאר הפקה משותפת כ"הפקה משותפת פולנית-ישראלית" או "הפקה משותפת ישראלית-פולנית". על תיאור כאמור להופיע בכתובית-קרדיט נפרדת, בכל הפרסומות וחומר קידום המכירות, ובכל הקרנה של ההפקה המשותפת.

סעיף 13

אם לא יסכימו המפיקים השותפים אחרת, על הפקה קולנועית משותפת להיות מיוצגת בפסטיבלי קולנוע בינלאומיים ע"י המדינה בעלת הרוב בהפקה המשותפת, או במקרה של השתתפות פיננסית שווה, ע"י המדינה שבמאי ההפקה המשותפת הוא אזרח או תושב שלה.

סעיף 14

1. כללי הנוהל המסדירים הפקות קולנועיות משותפות תואמים את החקיקה הפנימית של כל צד ומהווים נספח להסכם זה.

2. הכנסת תיקונים או שינויים בנספח הנזכר בס"ק 1 מחייבת אישור מראש של שני הצדדים.

סעיף 15

1. הייבוא, ההפצה והפרסום של הפקות קולנועיות ישראליות בפולין והייבוא, ההפצה והפרסום של הפקות קולנועיות פולניות בישראל לא יהיו כפופים להגבלות כלשהן שאינן אלה המפורטות בחוקיהן של שתי מדינות אלה.

2. הצדדים ישתדלו לדאוג לכך שדיבוב או הכנת כתוביות לכל הפקה קולנועית פולנית המופצת ומוקרנת בישראל יופקו בישראל, ודיבוב או הכנת כתוביות לכל הפקה קולנועית ישראלית המופצת ומוקרנת בפולין יופקו בפולין.

סעיף 16

1. הצדדים ימנו ועדה משותפת על מנת:

(א) לבחון את יישומו של הסכם זה;

(ב) לבדוק אם, בקשר לסעיף 3 ס"ק 2 להסכם זה, קיים איזון חלקים כללי בהפקה קולנועית משותפת פולנית-ישראלית, ובמקרה של חוסר איזון, לקבוע אילו אמצעים יינקטו על מנת להשיבו;

(ג) להמליץ על אמצעים לשיפור כללי של שיתוף הפעולה בקולנוע ובוידאו בין שתי המדינות;

(ד) להמליץ בפני הצדדים על תיקונים אפשריים להסכם זה.

2. יש לקיים מפגשים של הוועדה המשותפת לפי הצורך, בירושלים ובוורשה לסירוגין. הוועדה המשותפת תתכנס לבקשת צד בתוך שלושה חודשים לפחות מתאריך הבקשה.

3. הצדדים יסכימו על הרכב הוועדה המשותפת בצינורות הדיפלומטיים הקיימים.

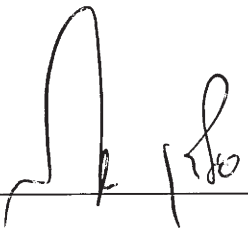
סעיף 17

הרשויות הנוגעות בדבר רשאיות לקיים התייעצויות ישירות ביניהן על מנת לזהות ולפתור, במסגרת סמכויותיהן, כל קשיים הנובעים מיישום הסכם זה.

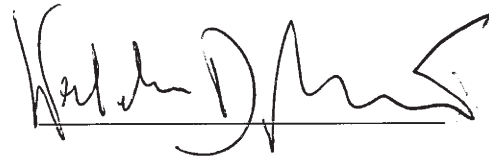
סעיף 18

1. הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך השנייה מבין האיגרות הדיפלומטיות שבאמצעותן יודיעו הצדדים זה לזה כי הדרישות המשפטיות הפנימיות שלהם לכניסתו לתוקף מולאו.
2. הסכם זה נעשה לפרק זמן של שלוש (3) שנים. הוא יוארך מאליו לתקופות עתידיות של שלוש שנים כל אחת. כל צד רשאי להודיע לאחר באיגרת דיפלומטית על כוונתו להביא את ההסכם לידי סיום שישה (6) חודשים לפני תום התקופה הנוגעת בדבר.
3. הפקות משותפות הנמצאות בעיצומן בזמן ההודעה על כוונה להביא את ההסכם לידי או אחרי פירוקו ימשיכו להתבצע לפי תנאי הסכם זה עד השלמתן.
4. הוראות הסכם זה הנוגעות להכנסות מהפקות משותפות שהתבצעו לפי תנאיו ימשיכו לחול אחרי פוג תוקפו או סיומו של הסכם זה.

נעשה ב ירושלים ביום כ"ג סבט א"ת, שהוא יום _____
ב _____ כ"ג ניסן 2004, בשפות פולנית, עברית, ואנגלית ולכל הנוסחים דין מקור שווה.
במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הטקסט האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הרפובליקה של פולין

נספח
כללי נוהל

בקשות להענקת הטבות לפי הפקה משותפת ביחס לכל סרט יש להגיש בו בזמן לרשויות הנוגעות בדבר בשתי המדינות לפחות שישים (60) ימים לפני תחילת הצילומים. על הרשויות הנוגעות בדבר במדינה שהמפיק- השותף בעל הרוב הוא אזרחה לדווח על החלטתן לרשויות הנוגעות בדבר של הצד האחר בתוך שלושים (30) ימים מהגשת התיעוד המלא המפורט להלן. לאחר מכן, על הרשויות הנוגעות בדבר במדינה שהמפיק-השותף בעל המיעוט הוא אזרחה לדווח על החלטתן לרשויות הנוגעות בדבר של הצד האחר בתוך שלושים (30) ימים.

יש לצרף את המסמכים המפורטים להלן לבקשה, מנוסחים בפולנית ובאנגלית במקרה של פולין, ובעברית ובאנגלית במקרה של ישראל:

1. הנוסח הסופי של התסריט.
 2. ראייה תיעודית המהווה הוכחה שזכויות היוצרים והזכויות על העיבוד הקולנועי נרכשו כחוק, או בהעדר ראייה תיעודית כאמור, ראייה לכך שנרכשה אופציה מתייבת,
 3. עותק חתום אחד של חוזה ההפקה המשותפת, אשר צריך לכלול:
 - (א) את שם הסרט,
 - (ב) את שמות מחבר התסריט ובני האדם שערכו את העיבוד, אם התסריט מבוסס על מקור ספרותי,
 - (ג) את שם הבמאי,
 - (ד) את התקציר,
 - (ה) את התכנית הפיננסית,
 - (ו) את תוכנית המימון,
 - (ז) את חלוקת הרווחים והשווקים,
 - (ח) הוראה בנוגע לחלוקת זכויות יוצרים,
 - (ט) את החלקים המתאימים של המפיקים-השותפים בכל הוצאה צפויה ובלתי צפויה, חלקים אשר צריכים באופן עקרוני להיות יחסיים לתרומותיהם, אם כי את חלקו של המפיק-השותף בעל מיעוט בכל הוצאה החורגת מהתקציב ניתן להפחית לאחוז נמוך יותר לסכום קבוע,
 - (י) הוראה שתפרט את הפעולה שתינקט אם לא עולה בידי צד למלא אחר התחייבויותיו,
 - (יא) לוח זמנים של ההפקה,
 - (יב) הוראה המהווה התחייבות של המפיקים-השותפים לרכוש תבילות של הביטוח הדרוש להפרה הקולנועית,
 4. הסכם הפצה, אם נעשה כזה,
 5. רשימת מחברים, אמנים וטכנאים, עם ציון לאומיותם של יחידים, ובמקרה של שחקנים, התפקידים שהם אמורים לגלם,
 6. תקציב מפורט, שבו יצוינו ההוצאות שיישאו בהן המפיקים-השותפים משתי המדינות, אם התקנות הפנימיות של המדינות דורשות זאת,
- הרשויות הנוגעות בדבר בשתי המדינות רשאיות לדרוש כל תיעוד נוסף וכל מידע נוסף שייראו להם נחוצים.
- בעיקרון, יש להגיש את תסריט הצילומים הסופי (עם הדיאלוגים) לרשויות הנוגעות בדבר לפני תחילת הצילומים.
- ניתן לערוך בחוזה המקורי שינויים, לרבות החלפת מפיק-שותף, אך הרשויות הנוגעות בדבר של שתי המדינות לאשר אותם לפני השלמת הפקת הסרט.
- הרשויות הנוגעות בדבר יודיעו זו לזו על ההחלטות שקיבלו.

AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL
ON THE COPRODUCTION OF FILMS

The Government of the Republic of Poland and the Government of the State of Israel, hereinafter called the "Parties";

MINDFUL of the fact that mutual cooperation may serve to develop film production and encourage a further development of cultural and technological exchange between the two countries;

ACKNOWLEDGING the desirability of the creation of a framework for all audio-visual output, especially the coproduction of films;

CONVINCED that such cooperation shall tighten the relations between the two countries;

RECALLING the Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the State of Israel on Cooperation in Culture, Science and Education, signed in Jerusalem on 22 May 1991;

HAVE THEREFORE AGREED as follows:

ARTICLE I

1. For the purposes of this Agreement, the term "film coproduction" includes films and other audiovisual works irrespective of length or format, including animation and documentary, intended for distribution by any means and in any form used at present or that shall become available in the future, in particular in theatres, on television, on magnetic and optical media.
2. Film coproduction undertaken in pursuance of this Agreement shall be regarded by the authorities of both countries as domestically-produced films, and shall bear the privileges applicable to the film production branch under the terms of each Party's domestic legislation.
3. The privileges referred to in paragraph 2 apply solely to a coproducer of the state of the Party which grants them.
4. Film coproductions undertaken in pursuance of this Agreement must gain the approval of the following Relevant Authorities of either Party:

In the Republic of Poland: The Minister of Culture;

In the State of Israel: The Ministry of Education, Culture and Sport and the Ministry of Industry, Culture and Trade.

ARTICLE II

1. The privileges referred to in Article I paragraph 2 apply solely to film coproductions undertaken by producers who, in the opinion of the Relevant Authorities in their states have the proper technical organisation, adequate financial support and a recognised professional status.

2. Film coproductions should be carried out in Poland or in Israel. Scenes may also be shot in other countries if this is required by the subject of the film or the contents of the screenplay, or if Polish or Israeli technicians participate in the shooting.
3. Laboratory work should be performed in Poland or in Israel. Should this not be possible for technical reasons, the Relevant Authorities may authorise laboratory work performed in another country.

ARTICLE III

1. The contribution of each coproducer should be between twenty and eighty percent (20-80%) of the budget of each coproduction.
2. Each coproducer should make an effective technical and artistic contribution to the production process. This contribution should be proportionate to each coproducer's share in the coproduction's budget, and should comprise the combined share of authors, performers, technical-production personnel, laboratories and facilities. Any departures from this principle should be approved by the Relevant Authorities.

ARTICLE IV

Producers, directors and screenplay writers, as well as performers, technicians and the remaining personnel involved in the coproduction, should be citizens or residents of the Republic of Poland or State of Israel according to the laws of those countries. In case the film coproduction requires any departures from this principle, they should be approved by the Relevant Authorities.

ARTICLE V

The Parties declare their acceptance of Polish-Israeli film coproductions with the participation of countries with which one of the Parties is bound by agreements on coproduction. A minority share in such coproductions may not be less than twenty percent (20%) of the budget of each coproduction. Paragraph 2 of Article III shall apply as appropriate.

ARTICLE VI

Each coproducer shall be a co-owner of the original coproduction material, shall have free access to this material and the right to make copies.

ARTICLE VII

1. The original soundtrack of each coproduction should be in Polish or Hebrew. Dialogues in other languages may be added to the coproduction if the screenplay requires it.

2. Dubbing or subtitles in every coproduction in Polish or Hebrew should be produced in Poland or Israel respectively. Any departures from this principle must be approved by the Relevant Authorities.

ARTICLE VIII

According to its domestic legislation, either Party should facilitate the admission and temporary sojourn on its territory of the persons involved in a coproduction, and allow them to bring in and take out all the equipment needed for the coproduction.

ARTICLE IX

1. The distribution of profits between coproducers should be proportionate to the contribution of each of them to the financing of the production, and should be set forth in the coproduction agreement concluded by them.
2. The distribution of profits may consist of a proportionate distribution of revenues, share of markets, or share of media, or a combination of these, and may also take into account differences in the size of the market which the Parties control.
3. In each case, the distribution of profits must be approved by the Relevant Authorities.

ARTICLE X

The approval of a coproduction by the Relevant Authorities does not constitute a commitment that the coproduction in question shall be distributed in their countries.

ARTICLE XI

If a film coproduction is exported to a country where import limits apply:

- (a) it should be included in the limit of the country which is the majority coproducer;
- (b) if the contributions of the coproducers are identical, the coproduction should be included in the limit of the country which has better possibilities of organising its distribution;
- (c) in case of difficulty, the coproduction should be included in the limit of the country of which the director of the coproduction is a citizen or a resident;
- (d) if the Parties have an unrestricted right to introduce their coproductions to the country of import, film coproductions should, just like domestic productions, have an unlimited right to enter that country's market.

ARTICLE XII

At screenings, a coproduction should be described as a "Polish-Israeli coproduction" or "Israeli-Polish coproduction". Such a description should appear in a separate screen credit, in all advertisements and promotional literature, and whenever the coproduction is screened.

ARTICLE XIII

Unless the coproducers agree otherwise, a film coproduction should be presented at international film festivals by the country with the majority share in the coproduction or, in the event of an equal financial share, by the country of which the director of the coproduction is a citizen or a resident.

ARTICLE XIV

1. The procedural rules regarding film coproduction are in conformity with the domestic legislation of each Party and constitute an Annex to this Agreement.
2. The introduction of amendments or changes to the Annex, mentioned in Paragraph 1, requires prior approval of both Parties.

ARTICLE XV

1. The import, distribution and propagation of Israeli film productions in Poland and the import, distribution and propagation of Polish productions in Israel shall not be subject to any restrictions other than those set forth in the laws of these countries.
2. The Parties shall endeavour to provide that dubbing or subtitles for every Polish film production distributed and screened in Israel shall be produced in Israel, and dubbing or subtitles for every Israeli film production distributed and screened in Poland shall be produced in Poland.

ARTICLE XVI

1. The Parties shall appoint a Joint Commission to:
 - (a) review the implementation of this Agreement;
 - (b) monitor whether, in connection with Article III Paragraph 2 of this Agreement, there is a general balance of shares in Polish-Israeli film coproduction and, in the event of imbalance, determine the measures to be taken in order to restore it;
 - (c) recommend means to generally improve cooperation in film coproduction between Polish and Israeli producers;
 - (d) recommend to the Parties possible amendments to this Agreement.
2. Meetings of the Joint Commission should be held as required, alternately in Warsaw and Jerusalem. The Joint Commission shall meet at the request of either Party within three months from the date of the request.
3. The composition of the Joint Commission shall be agreed upon by the Parties in the course of established diplomatic procedures.

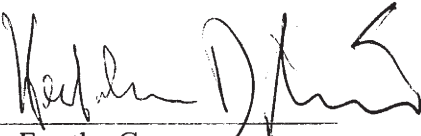
ARTICLE XVII

The Relevant Authorities may hold direct consultations between them in order to identify and solve, within their powers, any difficulties arising from the implementation of this Agreement.

ARTICLE XVIII

1. This Agreement shall enter into force on the date of the second of the Diplomatic Notes by which the Parties notify each other that their internal legal requirements of entry into force have been complied with.
2. This Agreement is concluded for a period of three (3) years. It shall automatically be extended for subsequent three-year periods. Either Party may notify the other in a Diplomatic Note of its intention to terminate the Agreement six (6) months prior to the expiration of the relevant period.
3. Coproductions already in progress at the time of notice concerning an intention to terminate this Agreement or after its dissolution shall continue to be carried out under the terms of this Agreement until they are completed.
4. The provisions of this Agreement concerning revenues from coproductions realised under its terms shall continue to prevail after the expiration or termination of this Agreement.

DONE inJerusalem..... on the16th.....day ofFebruary....., which corresponds to ...24th.....day ofshvat.....5765....., in two original copies, in the Polish, Hebrew and English languages, all texts being equally authentic. In the event of differences of interpretation, the English language version shall prevail.

For the Government
of the Republic of Poland

For the Government
of the State of Israel

ANNEX

PROCEDURAL RULES

Applications for the granting of privileges under coproduction with respect to any film must be submitted simultaneously to the relevant authorities in both countries at least sixty (60) days before the start of shooting. The relevant authorities of the country of which the majority coproducer is citizen should report their decision to the relevant authorities of the other Party within thirty (30) days of submitting the complete documentation listed below. Next, the relevant authorities in the country of which the minority coproducer is a citizen should report their decision to the relevant authorities of the other Party within thirty (30) days.

The following documents should be enclosed with the application, drawn up in Polish and English in the case of Poland, and in Hebrew and English in the case of Israel:

- 1) the final version of the screenplay,
- 2) documentary evidence that the copyright and rights for film adaptation have been acquired legally or, in the absence of such documentary evidence, evidence that a binding option has been acquired,
- 3) one signed copy of the coproduction contract, which should contain:
 - a) the name of the film,
 - b) the names of the author of the screenplay and of the persons who made the adaptation, if the screenplay is based on literary sources,
 - c) the name of the director,
 - d) a synopsis,
 - e) the budget,
 - f) the financial plan,
 - g) the distribution of profits and markets,
 - h) a clause about the distribution of copyright,
 - i) the relevant shares of the coproducers in all foreseen and unforeseen expenses, which shares should in principle be proportionate to their contributions, although the share of the minority coproducer in any extra-budgetary expenditures may be reduced to a lower percentage or a specific amount,
 - j) a clause specifying the action to be taken if either Party fails to discharge its obligations,
 - k) a production schedule
 - l) a clause constituting a commitment by coproducers to purchase packages of necessary insurance for the film production,
- 4) a distribution agreement, if one has been concluded;
- 5) a list of authors, performers and technicians, with an indication of the nationality of individual persons and, in the case of actors, the roles they are to play,
- 6) a detailed budget, with an indication of the expenses to be borne by the coproducers of both countries, if this is required by the domestic regulations of the countries.

The relevant authorities in both countries may demand any additional documents and information they consider necessary.

The final screenplay (with scripts) should be submitted to the relevant authorities prior to the start of shooting.

Changes may be made to the original contract, including a change of coproducer, but they must be approved by the relevant authorities of both countries before the production of the film is completed.

The relevant authorities shall inform each other of the decisions they have reached.